

Karácsonyi szám

„Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket,
ők pedig követnek engem.” /Jn 10,27/

2016. december 18.

Mindenki Karácsonya

Tartalomból:

- **Mindenki Karácsonya** (1)
- **Gyülekezetünk története V.**
Iskolaügy (2)
- **A Karácsony, mint ünnep** (3)
- **Karácsony, a szeretet ünnepe?** (4)
- **Zsoltáros Karácsony** (5)
- **Rajzpályázat**(5)
- **Adventi játszótér** (6)
- **Képekben mondom el** (7)
- **Isten megújító munkája a gyermekszolgálatokban** (8)
- **Itt van Isten köztünk!** (9)
- **Gondolatok**
(10-11)
- **Tanulni Jézusról** (11)
- **Hirdetések** (12)

A közelmúlt évtizedeinek divatja a „mindenki karácsonyfája”, amely egy-egy város vagy falu díszje az ünnepeken. Otthonunkban többször is megcsodáljuk a felékesített, csillagszórós „csodafát”, azonban ezek mellett az alkalmi közösségi jelképek mellett közömbösen, fel sem nézve járnak-kelnek a legtöbben. Úgy tűnik, leginkább senkinek nem karácsonyfái ezek. Bibliáinkat olvasva idén a Zsoltárok könyvével ünneplünk. Szenteste napjára a 26. zsoltár következik, melynek záró verse: „*Lábam biztos talajon áll, áldom az Urat a gyülekezetben*” /Zsolt 26,12/. Az első Karácsony szereplői (Heródes kivételével) nem magányosak. Összetart az otthonokból kirekesztett házaspár, József és Mária. A pásztorok együtt sietnek Betlehembe és együtt térnek vissza a mezőre, dicsőítve és magasztalva Istent. A napkeleti bölcsek boldog közösségben keresik és találják meg a világ Megváltóját. Simeon és Anna is ugyanazon alkalommal ismerik fel a gyermek Messiást, kettős tanúságuk örök bizonyosságtétellé lesz. Gyermekeim öta részese vagyok a gyülekezeti karácsonynak. Nemcsak lakásunk feldíszített fenyőfáit, de a templomban, a gyülekezeti teremben átélt közös ünnepek fáit, és – még inkább – a mosolygó arcokat, a szívemben őrzöm. És őrzöm az akkori ígék egy-egy sorát is. Az égő gyertyácskákkal sorban álltunk, hogy elmondhassuk ezeket és a lobogó kis lángok kezeinkből felkerüljenek a karácsonyfára. Szeretnék most is együtt ünnepelni hitben testvéreimmel. A zsoltár ebben a szándékban erősít: „*Megmosom kezemet, úgy járom körül oltárod, Uram, hangos hálaéneket zengve, felsorolva sok csodatettedet... válts meg, és könyörülj rajtam.*” /Zsolt 26,6-7 és 11/ Hívok mindenkit az Úr asztalához! Tegyük le minden önös elzárkózást, távortartó érvet, megszokást! „A hívő nép egyházat alkot... elmegy Isten templomába és gyönyörködik az Úrban.” Legyünk hűségesek ahhoz a Jézus Krisztushoz, aki ugyanazzal a hívással szólít: „*Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*” /Jn 3,16,1/

/Kenyeresy Károly l.p./

Gyülekezetünk története V.

„Emlékezz az ősidőkre, gondoldj az elmúlt nemzedékek éveire! Kérdezd atyádat, elbeszéli, véneidet, majd elmondják ...” /5Móz 32,7/

Iskolaügy

A teljes feledés homályából tör elő az a felismerés, hogy a gyöngyösi református gyülekezetnek egykoron iskolája is volt. Erről az első írott feljegyzést 1583-ból ismerhetjük meg. Az iskola, a Sárospataki Kollégium - amelyről már bebizonyosodott, hogy 1547 körül protestánsná vált - fiókiskolájának számított, ahol jellemzően a „pataki” végzős diákok tanítottak, szinte évente váltva egymást. A diákokat Gyöngyösre utazásuk során bizonyosan zaklatások érhettek, hiszen Sárospatak nem a „jól védett birodalom” része, hanem „külföldi” településnek számított akkoron. Akad a gyülekezetünk irattárban három olyan török nyelvű irat, amely „útlevélként” szolgálhatott a Gyöngyösön tanító, tanuló diákoknak.

Bizonyosak lehetünk abban, hogy nemcsak ez az egy iskola működött Gyöngyösön. Erről a Városi és a Ferences-rend levéltárban is találunk iratokat.

További érdekességként kell megemlíteni, hogy a „diákok” nemcsak tanítással foglalatoskodtak Gyöngyösön, hanem a templomhoz tartozó malmok kezelésében is tevékenyen részt vettek. Így a számos előkelő főúri pártfogó (Homonnai Drugeth István, Ecsedi

Báthory István, Enyingi Török István, Ghimesy Forgách Simon) mellett maguk is hozzájárultak az iskola működési költségeinek előteremtéséhez.

Maga az iskola a jezsuiták által működtetett iskolával párhuzamosan, középiskolaként működött a városban. Fontossága, tehát nemcsak a helyi oktatás biztosításában állt, hanem a sárospataki kollégium képzésében a „külföldi universitásokra” igyekvő vagy a lelkészi pálya felé kacsingatók itt tanulták ki a pedagógus mesterséget. Ezzel, Gyöngyös volt az egyetlen olyan magyar város, ahol egyidőben két - katolikus és református - középiskola is működött. Így aztán szinte természetes, hogy úgyszintén a gyöngyösiek közül került ki az egyetlen olyan hódoltsági iskolamester is, aki tankönyvírásra adta a fejét (Menyői Tolvay Ferenc: *„Az arithmetikanak, avagy az számlálásnak ...”* Debrecen, 1675).

/NR/

A Karácsony, mint ünnep

Az az igény, hogy Krisztus Urunk földi születését ünnepelje a keresztyén egyház, már a korai egyház gyakorlatában megjelent. Kutatók rámutattak arra, hogy mintegy 4-5 időpont is köztudatban volt Krisztus születésével kapcsolatban. Ezek közül kettő: december 25-e és az általunk Vízkereszt néven ismert január 6-a szilárdult meg a Krisztus utáni IV. századra.

December 25-e eredetileg pogány ünnep volt, ami a téli napfordulóra esett. Ekkor ülték meg a Győzhetetlen Nap(isten) születésnapját. A keresztyénség és a megerősödő egyház „váltotta le” a császárkultusz cirkuszi ünnepélyekkel tarkított kultuszát. Számukra (és számunkra is) nem a császár volt az úr, hanem Krisztus az ÚR, a világmindenség Királya, aki győzedelmeskedett a sötétség és a halál hatalma felett. Ez a győzelem pedig az Ő születésével kezdődött, amikor a betlehemi éjszakában a pásztorok Isten körülragyogó dicsőségét, hatalmas és tiszta fényességét /Lk 2,8-9/ látták és tapasztalták.

A december 25-i születésünnep a nyugati világból indult kelet felé, míg a „Megjelenés” (Epifánia, Urunk megkeresztelkedése; más néven: a fények ünnepe) ősi január 6-i ünnepnapja keletről nyugatra. Tudvalevő, hogy a naptárkülönbségek miatt is, egyes ortodox egyházak a Karácsonyt a mai napig kb. két hetes eltéréssel „később” ünneplik.

Ma már megerősített tény, hogy a Karácsony szavunk nem a latin incarnatio (megtestesülés) szó magyar megfelelője, hanem az ósláv eredetű, és a téli napfordulóra utal (kracsun: lépő, átlépő, fordulónap).

A karácsonyfa ma már a Karácsony elengedhetetlen kelléke és része, német eredetű. A karácsonyfa állításával kapcsolatos legkorábbi adatok a XVII. századból vannak, amikor még a karácsony fája (Európa szerte) a jobbágyok által a földesúrnak járó adót jelentette. Vélhetően igaz, hogy a karácsonyfa éppúgy, mint a későbbi adventi koszorú egyaránt protestáns jelenség, mint ahogy a katolikusoknál a XIII. századtól a jászol.

A december 24-én felállított, eredetileg gyümölcsökkel, majd édességekkel is díszített örökzöld a XVIII. században gyökerezik és a XIX. században indul el világhódító útjára.

Bár az örökzöldnek, a fenyőnek egyébként évezredek mély vallástörténeti jelentősége és szerepe van, mára a társadalom többségének egy különösen értelem nélküli, szimbolikáit elvesztett, de a Karácsonytól mégis elválaszthatatlan kelléke lett.

Régen a Karácsony, egy hétig tartó ünnep volt, ami a XVIII. században hivatalosan három, majd később két napra csökkent.

Azért, az elkövetkező ünnepi időszakban sem közösségi, sem családi ünneplésünk alkalmával ne feledjük, hogy a megtestesülés, az önmegüresítés isteni akarata és valósága a megváltás mély titkának valóságosságát hordozza és adja élénk minden Karácsonykor!

Dr. Pap Ferenc: A Karácsonyi ünnepkörről című írása alapján.

/NR/

Karácsony, a szeretet ünnepe?

„Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást!”

/Jn 13,34/

Gyakran hallunk olyan véleményeket, hogy a Karácsony a szeretet ünnepe, vagy többször lehet hallani a médiákban, hogy Karácsonykor jön a Téliapó.

Az elmúlt napokban az egyik napilapban olvastam, hogy Karácsony a „biznisz” ünnepe. Ez olyan kritikaként íródott az újságíró tollából.

Kálvin János szerint, Karácsonykor Jézus Krisztus születésére emlékezünk, az Ő születését ünnepeljük. A címbeli kérdésre a válaszom tehát: nem. Persze ez nem jelenti azt, hogy Karácsonykor nem lehet a szeretetről beszélni. Sőt, lehet és kell is, hiszen Jézus Krisztus az evangéliumokban másról sem beszél, mint szeretetről, másra sem tanít, mint szeretetre. Az lenne a kívánatos, ha mindennap a szeretet ünnepe lenne.

Ami a vásárlást illeti, nem az ajándékozással van a bajom, hanem annak mértékével és szellemiségével. Emlékszem, gyermekkoromban a családom közös ajándéka a feldíszített fenyőfa volt. A díszítés a gyerekek feladata volt egy idősebb testvér vezetésével. Az ünnep előtt, már jóval korábban elkezdtuk gyűjteni a szaloncukrot - ha lehetett kapni - 2-3 darabonként, saját zsebpénzünkből. Előkészítettük a diót, az almát, a gyertyákat és egyéb díszítő kellékeket a díszítéshez.

Az ajándékok, a feldíszített fenyőfa, mind-mind az ünnep kellékei.

De elgondolkoztunk-e már azon, hogy ezek a külsőségek elégségesek-e ahhoz, hogy lelkileg is felkészüljünk az ünnepre. Néhány óras csend, talán elegendő lenne ahhoz, hogy elgondolkozzunk azon: mit tettünk ebben az évben szeretteinkért, segítettünk-e nekik, amikor bajban voltak, megbántottunk-e valakit indokolatlanul, s ha igen, bocsánatot kértünk-e?

Gyerekkoromban a Családunkkal szenteste templomba mentünk. Az istentisztelet után mi gyerekek, de még néhány felnőtt is velünk jött énekelni (kántálni). A mai énekeskönyvünk 315. és 316. dicséretét énekeltük. Az éneklés után az idősebb testvéreimmel és az ő családjukkal együtt, a szülői házban vacsoráztunk. Nem volt nagy vacsora, bobájka és bor volt elkészítve az ünnepi asztalra. (Bobájk, egy kelt tésztából sodrott és apróra vágott, sült tészta, ami mézes vagy cukros mákkal volt leöntve.)

Az ünnep mindkét napján délelőtt és délután is templomba mentünk. Mi gyerekek a délelőtti istentisztelet előtt, külön gyerekistentiszteleten vettünk részt. A délutáni istentisztelet után, a felnőttek elmentek meglátogatni a rokonokat, ismerősöket, áldott ünnepet kívánva. A településen, ahol laktunk Betlehemes játékok is voltak, amelyeket katolikus fiatalok játszottak.

A fenti gondolatokkal és emlékekkel kívánok mindenkinek áldott Karácsonyt és békés, boldog új esztendő!

/Czövek Barna /

Zsoltáros Karácsony

Régi énekeskönyveink zsoltári részében 1806-ig közreadták szerkesztőjük azoknak a zsoltároknak a jegyzékét, amelyeknek éneklését "az Időknek és Dolgoknak alkamatossági szerént", tehát üdvtörténeti értelemben is ajánlottak.

Így elsőként a 2. zsoltár hatodik versét, melyet református eleink karácsony ünnepe alkalmával fennálló énekként énekeltek:

"Csókoljátok e néktek küldött fiat,
 hogy erősen meg ne haragudjék;
 el ne mulasszátok parancsolatját,
 mert szörnyüképen el kell vesznetek!"

Nem rég tudtam meg, hogy holland református testvéreink istentiszteleteiken csak genfi zsoltárokat énekelnek.

Ez az énekkincs ugyanis, nemcsak ünnepeink mindegyikére tartalmaz megfelelő énekverseket, hanem a mindennapi élethelyzetekre is.

Írásomban felsorolom azokat a zsoltárokat, amelyeket református eleink karácsony ünnepén énekeltek.

A 45. zsoltár, királyi menyegzőre hívó ének. A völegény nem más, mint Akit Isten megálmódott, titokzatos felkentje, a Messiás. Így tehát jelképesen magát Krisztust szemlélhetjük a gazdag keleti képzelettel megjelenített király alakjában.

A 100. zsoltárt, karácsony ünnepén az összes versével elénekeltek.

A 101. zsoltár, amelyet az "uralkodó tükörének" is szokták nevezni, átvitt értelemben a Messiásra, azaz Krisztus királyságára vonatkoztathatjuk.

A zsoltár az uralkodás alapjául az irgalmasságot, az okosságot és a hűséget jelöli meg.

A 89. zsoltár, a Messiásra vonatkozó isteni ígéretek beteljesedését, Isten, teremtő hatalmának és atyai hűségének az általános emberi történelemben és az üdvtörténetben, Dávid házának kiválasztásában megmutatkozó kegyelmét és minden nyomorúságon is átsugárzó dicsőségét hirdeti ez a régi időkben karácsonyi énekként használt zsoltár.

/Dr. Ágai Ferenc/

6-10-CIÓ-ÁCIÓ-FORMÁCIÓ-REFORMÁCIÓ

500
ÉNEKEK

**Hitvallás és szabadság -
 Kárpát-medencei rajzpályázat
 egyik NYERTESE**

Alsó tagozatos kategória különdíjasa:
Jaros Máté 3. osztályos tanuló, hittanosunk a Gyöngyössolymosi Rk. Iskolából. A díjátadó a Szent Molnár Albert Ref. Ált. Iskolában volt Budapesten.

GRATULÁLUNK !

Adventi játszóház

Ebben az évben is megtartottuk hagyományos adventi gyermekalkalmunkat, december 10-én szombaton, a gyülekezeti nagyteremben. A hagyományoktól eltérően azonban, az idén nem egyszerűen történetmondást hallgathattak, láthattak a gyerekek, hanem egy árnyjáték segítségével szemlélhették és tanulhatták meg, kicsoda is „ama fényes Hajnalsillag”. Ezt erősítette meg bennük az aranymondás is, amelynek szavai a székek alján rejtőzködtek, várva, hogy megtalálják, és sorba rendezzék őket. („Én vagyok...”, a fényes hajnalsillag.” Jel 22,18)

Az Ószövetség-i Bálám története elevenedett meg a résztvevők szeme előtt, a lelkes szolgálók előadásában. Nagy derűtséget keltett, a macacszkodó számár hangja, és új színfoltként jelent meg Ági néni furulyajátéka is, amely a záró éneket vezette elő. Nagy öröm volt hallani, hogy a résztvevő gyerekek szülei, nagyszülei, hozzátartozói is együtt énekeltek a szereplőkkel, a 19. és a 25. zsoltár verseit.

A templomban 45 csillag talált gazdára, ennyi lelkes csillagásztanonc kutatott a padosorok között. A Számár Totó kérdéseire a decemberben és januárban született gyerekek, valamint a különleges bélyeggel ellátott csillagok megtalálói válaszolhattak. Hangos IÁ-zás hallatszott, az *Igaz-Ál* (hamis) feleletek nyomán.

Készültek a szebbnél-szebb színes bögrék, a gyermekek egyéni fantáziájának megfelelően, porcelánfestő tollal megrajzolva. Azonnal a forró sütőbe kerültek az egyedi művek, amik 20 perc alatt kiszültek. Gyönyörű, csillámos papírvirágok is készültek a szorgos kezek alatt, ezeket a bögrékre rácsíptetve vihették haza a kis alkotóművészek.

Nagyon hálásak voltunk a finomabbnál finomabb süteményekért, hiszen az izgalmas délelőtti program alatt igencsak megéhezett mindenki.

Imádsággal zárult az alkalom, amelyben hálát adtunk ezért a napért, Isten szeretetéért, amely megjelent közöttünk az Ó Fiában, az Úr Jézusban, aki mindannyiunk számára lehet „hajnalsillag”, útmutató, bátorító, vigasztaló. Akinek fénye áthatol a sötétségen, a szívünk sötétségén is, beragyog bennünket, hiszen értünk és nekünk született.

/Nagyné Erki Szilvia, hittanoktató/

Képekben mondom el

Az adventi vásárra készülve, szorgos kezek formálják azokat a sok szép ajándékokat, amelyek nemcsak mutatósak, hanem melegséggel tölthetik el mindannyiunk szívét.

Isten megújító munkája a gyermekszolgálatokban

Van úgy, hogy az ember elfárad, belefárad, vagy Isten más feladatokat bíz rá, mint eddig. Az elmúlt évek során, a gyermekszolgálat két területén is így történt.

Az Istentisztelet alatti gyermekmegőrzés, azért is hálás feladat többünk számára, mert az Úr először, az ott szolgálók szívéhez szól, és ez által ők is növekedhetnek, formálódhatnak.

Hálás a szívem, hogy egy megfáradt testvérünk helyébe nem egy, hanem két gyermekszolgálatos léphetett.

Hálás a szívem, hogy Isten pontosan tudta, hogy kinek a szívére kell helyezni ezt a szolgálatot.

Hálás a szívem, hogy ennek jeleit már a nyári gyermektábor ideje alatt is megtapasztalhattuk.

Kívánom nekik, hogy Isten, és a gyermekek szeretetét még sokáig tudhassák maguknak.

A megkeresztelt gyermekeket nem csak szeretettel és egy kiskönyvvel köszöntjük, hanem iskolás korukig születésnapjukon egy kedves kis képeslappal.

Ezt a képeslapküldő szolgálatot, egy idősebb testvérünktől vettem át, már évekkel ezelőtt.

Sok áldás, és öröm van ezen a szolgálaton is.

A köszöntő sorok, a szépséges matricák, az igeversék gondosan kerülnek kiválasztásra, mert nem mindegy, hogy

egy-, vagy hatéves a gyermek. Amikor egy- egy ismerősebb név kerül előtérbe - akik már elköltöztek Gyöngyösről -, szeretettel gondolunk rá, és a szüleire. Örömteli az a visszajelzés, amikor megköszönik a képeslapot, vagy amikor megtudjuk a gyermekről, hogy szereti a dinókat, és farsangkor dinó jelmezbe öltözik. Ezért, születésnapjára feltétlenül dinót ábrázoló matricát kap. Van úgy, hogy imádkozunk egy gyermek gyógyulásáért, mert megtudtuk, hogy éppen a születésnapján kórházban van, és a képeslapot beviszi neki az apukája "had örüljön". Ezért, erre a képeslapra két egymást támogató anyagka került.

Amikor betöltötte a gyermek a hatodik életévét, a következő évi listából már ki kell húzni. De ekkor is jó reménységgel tudhatjuk, hogy hitoktatóink által jobban megismerhetik a mi Megváltónkat.

Kívánom és imádkozom azért, hogy Isten megújító munkája terjedjen ki az egész gyülekezetre.

„Ő ad eledelt minden élőlénynek, mert örökké tart szeretete. Adjatok hálát a menny Isténének, mert örökké tart szeretete!” Zsoltárok 136,25-25

/Kné Sz K/

Itt van Isten köztünk!

Vasárnaponként itt gyülekezünk össze az Isten házában - templomunkban - az Ő tiszteletére, istentiszteletre. Egyik kezdő énekünk, amelyet gyakran énekelünk a 165. dicséret így kezdődik:

*„Itt van Isten köztünk,
Jertek őt imádni, Hódolattal elé állni!
Itt van a középben, minden csendre térve,
Ő előtte hulljon térdre.”*

Az ének szövegének szerzője Tersteegen Gellért (1697 -1769) Költeményei alapján őt tekintik a német református kegyesség legkiemelkedőbb énekköltőjének. A dallamot Neander Joachimnak (1650 – 1680) tulajdonítják. (Csomasz Tóth Kálmán)

Az Istenfélő hívektől elvárható, hogy: imádjuk, hódoljunk előtte, tegyük ezt hódolatunk kifejezésekként előtte leborulva és **CSEND BEN!** Ebben a csendben kérjük Urunkat, hogy nyitott szívvel tudjunk az istentiszteleten elhangzottakra figyelni, abból minél többet megjegyezve, szívünkbe zárva magunkkal vinni. Ha nem ez az érzés

vezet minket, ne zavarjuk az istentiszteletre váró, imádkozó testvéreinket. Az imádság házának tisztaságára Krisztus urunk is vigyázott, onnan kikergette az árusokat, pénzváltókat, pedig azok áldozati állatokat árultak. /Mt 21,12-17; Mk 11,15-19; Lk-19, 45-48; Jn 2, 14-22/

Istenünk előtti magatartásunkról több próféta is tanított minket. Habakuk könyvének 2. rész 20. versében: *„Az Úr azonban ott van szent templomában: csendesedjék el előtte az egész föld!”* Zofóniás próféta könyvének 1. rész 7. versében pedig ezt olvashatjuk: *„Csend legyen az én Uram az Úr előtt! Mert közel van az Úr napja, amikor áldozati lakomát rendez az Úr, és megszenteli azokat, akiket meghívott”.*

Az adventi készülődésünk, várakozásunk alatt (is) elvárható, hogy magatartásunkra Zakariás próféta igéje legyen útmutató, amelyet a 2. rész 17. versében ír: *„Csendesedjék el mindenki az Úr előtt, mert elindult szent lakóhelyéről”!*

/Katona Zsigmond/

Gondolatok

„Megjelent az Isten üdvözítő Kegyelme minden embernek.” /Tit 2,11/

Gondolatok a Gyülekezetünkben SZABADULÁS címen, október 2-6-án megtartott evangelizációról.
Evangelizált: Székely Tamás VI. éves teológus

Első gondolat: az evangelizáció időpontja nem véletlen. Ugyanis, mint egy fél éve már, hogy a felkérés és elfogadás döntése megtörtént, de az időpont kijelölése nem. Megértettem, hogy miért most küldte Isten az ő szolgáját a gyülekezetbe.

Szüksége volt a gyülekezetnek az Ő vizsgatására, egy testvérünk közeli halála miatt. Főleg az itt maradt férj volt mélységes gyászban és vizsgatlatatlan szomorúságban.

Az emberi részvétek, vizsgatások nem tudják a gyászban lévő megvizsgatolni. Csak Isten vizsgatthat meg. Isten a mi vizsgatlonk – mondja az Ige.

Második gondolat: a szabadulás.

Miből kell szabadulni? Abból, ami elválaszt Istentől és az emberektől.

Ezek lehetnek: gazdagság, vagyon, pénz, képesség (szellemi, testi tehetség, stb), és olyan negatív dolgok, mint a bűn, ami a legnagyobb elválasztó.

Ezek olyan bilincsek, amelyek miatt sokszor lelkiismeret furdalása van az embernek, szenved is miatta. Mégis leplezi, takargatja, nem vallja meg azokat, hogy szabadulása legyen. Pedig amit megtart magának, az mind elválasztja őt Krisztustól.

Az igazi szabadulást Krisztus hozta el váltság halála által, Aki meghalt a mi bűneinkért.

Aki ezt elfogadja, megvallja, megbánja a bűneit, megszabadul ingyen kegyelemből.

Harmadik gondolat: megérttem a gazdag ifjú és Pál apostol példája nyomán, hogy ők két ember típust képviseltek, és azt, hogy Jézussal minden ember találkozik. Természetesen nem testileg, hanem az Igén keresztül: a bibliaórán, az igehirdetésben, a prédikációk, bizonyágtételek során, melyek nem látomások vagy álmok. Minden embernek lehetősége van a MEGTÉRÉSRE Krisztus váltság halála által. Csak az emberen múlik, hogy elfogadja-e vagy elutasítja a kegyelmet.

A gazdag ifjú elutasította.

Pál (Saul) elfogadta.

Bukás vagy győzelem.

A gazdag ifjú kereste az üdvösség útját, de rosszul választott. A földi kincseket, a gazdagságot választotta. Ami bálványá lett az életében. Azt imádta Isten helyett.

Elbukott.

Pál apostol elfogadta a kegyelmet. Minden földi gazdagságát kárnak és szemétnak ítélte Krisztusért. Győzött.

Negyedik gondolat: az Ige hatása az evangelizáció során.

Kint hideg eső esett, de az Ige fénylett a templomban. Akik kitárták szívüket, befogadták az Igét, azoknak felragyogott Krisztus.

„Fölötted ott ragyog az Úr, dicsősége meglátszik rajtad.” /Ézs 60,2/ - ahogy fénylett Mózes arca, amikor Istennel találkozott. Vagy, ahogy ma is fénylik annak az embernek az arca, aki megtér. Erről mondja az Ige: „ébredj fel, aki aluszol, és támadj fel a halálból, és felragyog neked Krisztus”. /Ef 5,14/

Ötödik gondolat: fogadd az Igét a szívedbe!

Ne engedd, hogy idegen magok hulljanak bele, amik felnövekedvén megfojtanak!

„Mert ahogyan az eső és a hó lehull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé és gyümölcsözővé teszi; magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek, ilyen lesz az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.”

/Ézs 55,10-11/

/Pala Klára/

Füle Lajos: Angyalok éneke

Csak egyszer énekeltek
az angyalok ezen a Földön,

Mikor a Gyermekek
eljött, hogy minden űrt betöltsön
Isten s ember között.

Amikor földi testbe öltözött,
hogy hordja ami fáj,
és meggyógyítson, hogy ne fájjon:
hogy pásztor és király
alázattal elébe álljon:
és békesség legyen

harctereken, sebzett szívekben:

hogy az egész világ
örülni és szeretni kezdjen...

„Dicsőség a magasságos
mennyekben az Istennek,
és a földön békesség,

ész az emberekhez jóakaratt!”

Dallamai az égnek
mint tárt karok, élénk siettek.

Kétezer éves ének -
ma sem tud nála senki szebbet.

Tanulni Jézusról

Tanulni Jézusról – tanulni Jézustól: mindig felemelő, léleképítő, szembenézésre készítő, szívig érő, megrendítő.

Különösen így volt ez október 2-6. között, amikor Székely Tamás hirdetett igét gyülekezetünkben az evangelizációs héten. A szószéken „A Szabadítás örömeiben” vezérgondolatot Isten elhívását elfogadva az orvosi tanulmányait megszakító – VI. éves teológus fejtette ki estéről – estére, Máté evangéliumából idézett igeszakaszok alapján /Mt 19,16 - 20,34/.

A választott igék közös jellemzője, hogy valamiféle feszültség, súrlódás, kellemetlen nyugtalanság tölt el bennünket – még most is –, amikor halljuk, olvassuk.

Van-e örömteli szabadság Jézusnál?

Hová tart az életünk?

Mit jelent az Isten országában szabadnak lenni?

Miért is vagyunk ebben a világban?

Megtörtént-e a mi találkozásunk Jézussal? - hangzott el a kérdések között egy-egy alkalommal.

A válaszokat az igehirdető öt estén bontotta ki, és a Szentlélek ereje ragadott magával a Jézustól való tanulás mélységeibe és magasságába, Isten szeretetének végtelenségébe.

Az evangelizációs igehirdetések meghallgatását szívből ajánlom mindenkinek.

<http://honlap.parokia.hu/lap/gyongyosi-reformatus-honlap>

/Kenyeres Sándorné/

Hirdetések

Állandó gyülekezeti alkalmak

- Minden vasárnap: Gyöngyös Gyermek istentisztelet 10⁰⁰ órától
Gyöngyös Gyermekmegőrzés 10⁰⁰ órától
- Minden vasárnap: Istentiszteletek
1. vasárnap Domoszló 8¹⁵-től, Gyöngyös 10⁰⁰ órától,
Mátrafüred 14³⁰-tól, Atkár 16⁰⁰ órától
 2. vasárnap Vécs 8³⁰-tól, Gyöngyös 10⁰⁰ órától, Karácsond 15⁰⁰ órától,
Vámosgyörk 16³⁰-tól, Visonta 18⁰⁰ órától
 3. vasárnap Gyöngyös 10⁰⁰ órától, Rózsaszentmárton 15⁰⁰ órától
 4. vasárnap Vécs 8³⁰-tól, Gyöngyös 10⁰⁰ órától, Gyöngyöshalász 15⁰⁰ órától, Adács 16³⁰-tól
1. hétfő Szolgálók bibliaórája 17³⁰-tól
 2. hétfő Női óra 17⁰⁰ órától, Kékkereszt 16⁰⁰ órától (Kórház - Pszichiátria)
 3. hétfő Férfi óra 18⁰⁰ órától
 4. hétfő Kékkereszt 16⁰⁰ órától (Kórház - Pszichiátria)
- Minden hónap utolsó hétfőjén: Imaalkalom 18⁰⁰ órától
- Minden szerdán: Bibliaóra Gyöngyösön 17⁰⁰ órától
- Minden kedden: Bibliaóra Mátraházán 17¹⁵-től, Kékestetőn 18³⁰-tól
- Minden pénteken: Énekkari próba 17³⁰-tól
- Minden szombaton: Konfirmáció előkészítő 10⁰⁰-tól, Ifjúsági alkalom 16⁰⁰ órától

Rendkívüli alkalmaink

- december 24. szombat 15⁰⁰ - Szenteste, templomi istentisztelet és ünnepség
- december 25-26. vasárnap - hétfő 10⁰⁰ - ünnepi úrvacsorai istentisztelet,
legátus: Székely Pál Domokos III. évf. teológus
- december 31. szombat 17⁰⁰ - óévi hálaadó istentisztelet
- január 1. vasárnap 10⁰⁰ - újévi istentisztelet

GYÖNGYSZEM

Kiadja:
A GYÖNGYÖSI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG

Szerkesztők:
Gyülekezetünk szolgáló közössége

Címünk:
3200 Gyöngyös, Arany János utca 2.
tel: 06-37/311-563

<http://honlap.parokia.hu/lap/gyongyosi-reformatus-honlap>

**Ezúton kívánunk minden
kedves gyülekezeti tagunknak
és olvasónknak
áldott, békés Karácsonyt!**

**Az Úr áldását kérjük a
Gyülekezetünkre!**